

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede voor haar minderjarige kind, en
(hierna: de vreemdelingen),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, (hierna: de rechtbank) van 28 december 2009 in zaak
nr. 09/35320 in het geding tussen:

de vreemdelingen

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2009 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, het door de vreemdelingen gemaakte bezwaar tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2009, verzonden op 29 december 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdelingen ingesteld beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

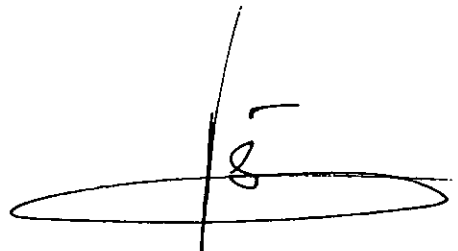
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 april 2010

382-610.

Verzonden: 12 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 09 / 35320 (beroep)
AWB 09 / 35325 (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 1 december 2009

in de zaak van:

1. , geboren op
  2. , geboren op
  3. , geboren op
- allen van Russische nationaliteit,
eisers/verzoekers,
verder te noemen eisers,
gemachtigde: mr. P.C.M. van Schijndel, advocaat te Den Haag,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. Prins, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 28 februari 2008 bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering van verweerder om eisers een aanbod te doen op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet (hierna: de Regeling) zoals neergelegd in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2007/11.
- 1.2 Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 10 juli 2008 niet-ontvankelijk verklaard. Eisers hebben tegen dit besluit op 14 juli 2008 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 16 december 2008 (kenmerk: AWB 08/25340) heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuw besluit op het bezwaar dient te nemen.
- 1.3 Verweerder heeft het bezwaar vervolgens bij besluit van 19 februari 2009 ongegrond verklaard. Eisers hebben tegen dit besluit op 23 februari 2009 beroep ingesteld.
- 1.4 Eisers hebben op diezelfde datum gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoeken verweerder te verbieden hen uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

zaaknummer: AWB 09 / 35320 (beroep)
AWB 09 / 35325 (voorlopige voorziening)

2

-
- 1.1 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.2 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2009. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
2. Overwegingen
- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw), is Onze Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.
- 2.3 Ingevolge artikel 3.6, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb), kunnen bij ministeriële regeling andere beperkingen dan genoemd in het eerste lid van dit artikel worden aangewezen waaronder de verblijfsvergunning ambtshalve kan worden verleend.
- 2.4 In artikel 3.17a, aanhef en onder b, Voorschrift Vreemdelingen 2000 (VV), voor zover hier van belang, is bepaald dat als beperking, bedoeld in artikel 3.6, tweede lid, Vb wordt aangewezen de beperking verband houdende met de afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet.
- 2.5 In WBV 2007/11, voorheen neergelegd in B14/5 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), is, voor zover hier van belang, het volgende opgenomen.

In het Coalitieakkoord van het kabinet Balkenende IV van 7 februari 2007 is besloten om de nalatenschap van de Vw (oud) af te wikkelen. Daartoe is een regeling getroffen waarbij onder voorwaarden een verblijfsvergunning wordt verleend aan vreemdelingen die onder de Vw (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en die nog immer in Nederland zijn. (...).

Op grond van deze regeling wordt een vergunning gegeven aan de vreemdeling:

- a. wiens eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds vóór 1 april 2001 bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag;*
- b. die sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland heeft verbleven; en*
- c. die, voor zover toepasselijk, vooraf schriftelijk heeft aangegeven dat hij zijn lopende procedures onvoorwaardelijk intrekt bij verblijfsaanvaarding op grond van de regeling.*

(...)

Ononderbroken verblijfsinds 1 april 2001 wordt slechts aangenomen indien:

- 1. de vreemdeling op 13 december 2006 behoorde tot de doelgroep van het project Terugkeer (oorspronkelijk project en zij-instroom) én viel onder een van rijkswege verstrekte voorziening;*
- 2. de vreemdeling zich op 13 december 2006 hier te lande bevond in een procedure omtrent een verblijfsvergunning;*
- 3. de vreemdeling op 13 december 2006 in het bezit was van een verblijfsvergunning;*

zaaknummer: AWB 09 / 35320 (beroep)
AWB 09 / 35325 (voorlopige voorziening)

3

of dit blijkt uit een verklaring van de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling feitelijk verblijft.

In de eerste drie gevallen is de verblijfplaats van de vreemdeling in beginsel reeds bekend bij de IND of de DT&V. Is dat niet het geval, dan dient het ononderbroken verblijf te blijken uit een verklaring van de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling feitelijk verblijft.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling na 1 april 2001 aantoonbaar is vertrokken uit Nederland. Aantoonbaar vertrek uit Nederland kan onder andere blijken uit een claim ten aanzien van de vreemdeling van een andere EU-lidstaat op Nederland. Voorts kan het vertrek blijken uit een gecontroleerd vertrek (zoals uitzetting of door IOM gefaciliteerd vertrek), een Dublinoverdracht, of anderszins.

- 2.6 Bij WBV 2008/31 is de regeling met ingang van 1 januari 2009 komen te vervallen. In artikel II staan de categorieën vreemdelingen genoemd voor wie de regeling van kracht blijft. Volgens artikel II, eerste lid, aanhef en onder d, van dit WBV blijft de regeling van kracht voor vreemdelingen die tijdig bezwaar hebben aangetekend tegen het besluit dan wel de feitelijke handeling waarbij is geoordeeld dat er geen grond bestond een verblijfsvergunning op grond van de regeling te verlenen.
- 2.7 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, samengevat, op het standpunt gesteld dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling omdat niet is aangetoond dat zij sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland verblijven. Uit het departementale dossier is gebleken dat eisers op 23 juli 2006 in België asiel hebben aangevraagd. De stelling dat eisers op advies van de IND in België asiel hebben aangevraagd, is geenszins onderbouwd. Voorts kan het beroep van eisers op het gelijkheidsbeginsel niet slagen nu met de aangehaalde zaken - eisers refereren slechts aan het feit dat in meerdere, niet nader gespecificeerde zaken, met inachtneming van artikel 4:84 Awb van het beleid is afgeweken - onvoldoende is aangetoond dat sprake is van gelijke of vergelijkbare gevallen. Tenslotte is afgezien van het horen op grond van artikel 7:3, onder b, Awb nu het aangevoerde in bezwaar daar onvoldoende aanleiding voor heeft gegeven.
- 2.8 Eisers hebben, samengevat, het volgende aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte het verblijf en de asielaanvraag in België tegengeworpen. Voorts is verweerder ten onrechte niet, met inachtneming van artikel 4:84 Awb, van het beleid afgeweken, nu eisers op advies van de IND naar België zijn afgereisd en aldaar een asielaanvraag hebben ingediend. Daarnaast doen eisers een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Eisers zijn, onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats Roermond van 25 februari 2009 (AWB 08/39713), van mening dat het nog maar de vraag is of het door verweerder (in zijn brief van 27 juni 2008 aan Vluchtelingenwerk Nederland) gemaakte strikte onderscheid tussen Dublinclaimanten (waarbij de duur van het verblijf in het buitenland niet relevant is) en anderen toegestaan is. Eisers stellen zich hierbij op het standpunt dat zij nimmer de intentie hebben gehad zich te vestigen buiten Nederland, dat het feit dat zij in België zijn geweest en aldaar een asielverzoek hebben ingediend niet betekent dat zij zich aldaar hebben willen vestigen, dat niet in alle zaken waarin een vreemdeling in het buitenland heeft verbleven een vergunning op grond van de pardonregeling wordt onthouden. Verweerder is voorts ten onrechte voorbijgegaan aan de door eisers gestelde schrijnende omstandigheden, waarbij door eisers is verwezen naar de brieven van de William Schrikker

zaaknummer: AWB 09 / 35320 (beroep)
AWB 09 / 35325 (voorlopige voorziening)

4

Jeugdreclassering, NIDOS en SBO Merlijn en de gronden van beroep van 30 juli 2008. Tevens zijn eisers slachtoffers geworden van zeer verstrekkend huiselijk geweld. Ten slotte heeft verweerder ten onrechte afgezien van het horen van eisers.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.9 Niet in geschil is dat eisers op 23 juli 2006 naar België zijn gereisd en aldaar een asielerzoek hebben ingediend. De rechtbank is op grond hiervan van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat eisers aantoonbaar uit Nederland zijn vertrokken. Hierdoor hebben eisers niet sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland verbleven en heeft verweerder op goede gronden geoordeeld dat zij niet voldoen aan (alle) voor de voormelde verblijfsvergunning gestelde vereisten.
- 2.10 Ten aanzien van de in het kader van artikel 4:84 Awb aangevoerde omstandigheid dat hen het verblijf en het gedane asielerzoek in België niet mag worden tegengeworpen nu zij op advies van de IND aldus hebben gehandeld, overweegt de rechtbank het volgende. Eisers stelling dat zij niet de intentie hadden zich in België te vestigen nu zij op advies van de IND handelden, is niet met objectieve gegevens onderbouwd. Het feit dat eisers naar België zijn afgereisd en aldaar op 23 juli 2006 een asielerzoek hebben ingediend laat geen ruimte voor een ander oordeel dan dat zij de intentie hadden om Nederland definitief te verlaten, hetgeen door verweerder bij de beoordeling in procedures als de onderhavige placht te worden tegengeworpen. Ook wanneer zou moeten worden aangenomen dat de intentie om zich in België te vestigen er aan de zijde van eisers niet zou zijn, acht de rechtbank het niet onredelijk dat de consequenties van het indienen van een asielaanvraag in een andere lidstaat in beginsel voor rekening en risico komt van degene die de aanvraag indient.
- 2.11 Ten aanzien van het beroep op het gelijkheidsbeginsel overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank stelt vast dat de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond van 25 februari 2009 (AWB 08/39713) waar eisers in beroep naar hebben verwezen, weliswaar ziet op Dublinclaims of anderszins aantoonbaar verblijf in een lidstaat, maar dat uit de betreffende uitspraak niet is gebleken dat de vreemdeling in die lidstaat asiel heeft aangevraagd. Daarmee is geen sprake van een vergelijkbaar geval en kan het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slagen.
- 2.12 Ten aanzien van het beroep op schrijnende omstandigheden overweegt de rechtbank als volgt. Nu verweerder in het bestreden besluit niet (gemotiveerd) is ingegaan op de door eisers in bezwaar overgelegde brieven van de William Schrikker Jeugdreclassering, Nidos en SBO Merlijn, zal de rechtbank het beroep wegens een motiveringsgebrek gegrond verklaren. Het bestreden besluit zal om die reden worden vernietigd. De rechtbank ziet echter aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit, ex artikel 8:72, derde lid, van de Awb, geheel in stand te laten.
- 2.13 De rechtbank overweegt daartoe dat de pardonregeling is opgesteld voor een specifieke groep personen die voldoet aan de daarin opgenomen voorwaarden. Zoals hierboven is overwogen voldoen eisers niet aan de voorwaarde, zoals die in het beleid is opgenomen ten aanzien van het ononderbroken verblijf.
- 2.14 Ingevolge artikel 4:84 Awb dient een bestuursorgaan te handelen overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden

zaaknummer: AWB 09 / 35320 (beroep)
AWB 09 / 35325 (voorlopige voorziening)

5

---

onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met die regel te stellen doelen. In de toelichting wordt daarover opgemerkt dat de rechtszekerheid is gediend met het toepassen van die beleidsregel en afwijking al snel in strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

- 2.15 Door eisers wordt gevraagd om af te wijken van het onderhavige specifieke beleid en in het bijzonder van de voorwaarde van het ononderbroken verblijf. Ter onderbouwing van een dergelijk verzoek dienen naar het oordeel van de rechtbank omstandigheden te worden aangevoerd op grond waarvan die voorwaarde niet (langer) zou mogen worden tegengeworpen.
- 2.16 De rechtbank is van oordeel dat de door eisers aangevoerde omstandigheden niet de reden zijn geweest waarom eisers destijds Nederland hebben verlaten en waarom thans niet wordt voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van de Regeling. Gelet hierop is er voor verweerder geen reden om van het beleid af te wijken, zoals verweerder ook heeft gesteld in het verweerschrift.
- 2.17 Verweerder heeft in het aangevoerde dan ook geen grond hoeven vinden om eisers in weerwil van het gevoerde beleid met toepassing van artikel 4:84 Awb in het bezit van een verblijfsvergunning te stellen.
- 2.18 Met betrekking tot eisers beroepsgrond dat zij ten onrechte niet op hun bezwaar zijn gehoord, overweegt de rechtbank ten slotte als volgt. De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met hetgeen eisers in eerste instantie hebben aangevoerd van oordeel dat verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat deswege van het horen van eisers kon worden afgezien. Deze beroepsgrond faalt daarom.
- 2.19 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren met instandlating van de rechtsgevolgen van het bestreden besluit.
- 2.20 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de door eiser gemaakte kosten en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 322,- (1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1). De rechtbank merkt daarbij op dat het punt voor het indienen van het beroepschrift zal worden toegekend in de zaak onder nummer AWB 09/05980, hetgeen eveneens geldt voor het vergoeden van het betaalde griffierecht.
- 2.21 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, is aan het verzoek het belang komen te ontvallen, zodat dit reeds daarom niet voor toewijzing in aanmerking komt. De voorzieningenrechter zal het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.22 De voor vergoeding in aanmerking komende kosten voor het indienen van het verzoekschrift zullen worden toegekend in de zaak onder nummer AWB 09/05981.

zaaknummer: AWB 09 / 35320 (beroep)
AWB 09 / 35325 (voorlopige voorziening)

6

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond.
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 bepaalt dat de rechtsgevolgen van dit besluit geheel in stand blijven;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 322, - te betalen aan eiser in verband met het beroep;

De voorzieningenrechter:

- 3.5 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 28 december 2009 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A. El Aqde, griffier.

Afschrift verzonden op: **29-12-2009**

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor aansluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Van Dijk Van Schijndel Menheere Scholtes

ADVOCATEN

Mr P.C.M. van Schijndel Mr L. van Dijk Mw Mr M.M. Menheere Mw Mr P. Scholtes

De Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State,
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16 113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax.: (070) 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 JAN 2010	
ZAAKNR.	858
AAN:	V1
BEHANDELD DO:	PAR:

QUINWEG 9 2585 JT DEN HAAG TELEFOON (070) 354 64 24 TELEFAX (070) 354 98 04 www.dsmadvocaten.nl

Datum : 25 januari 2010

Betreft :

Ons kenmerk : en kind / Staat der Nederlanden (IND-
dossiernummer 9808-28-8005, V-nummers
AWB 09/35320)

Uw kenmerk : / Staat der Nederlanden (IND-dossiernummer 9808-28-8005, V-
nummer . AWB 09/35320)

Uw kenmerk :

Geeft eerbiedig te kennen:

In de bovenvermelde aangelegenheid zend ik u (per fax in enkelvoud en per gewone post in tweevoud) een hoger-beroepschrift, met daaraan gehecht de beschikking waarvan hoger beroep.

Ik verzoek u vriendelijk het hoger-beroepschrift in behandeling te nemen en mij op de hoogte te houden van de voortgang van deze zaak.

U dankende voor de ten deze te nemen moeite, verblijf ik,

Hoogachtend,

Uw d.w.,

P.C.M. van Schijndel

Rekening Derdengelden nr. 50.94.84.409 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden te Den Haag.

Van Dijk Van Schijndel Menheere Scholtes is een samenwerkingsverband dat beroepsverenigingen omvat. Op alle opdrachten betreffende rechtshulpverlening zijn onze Algemene Voorwaarden van toepassing. U kunt een exemplaar verkrijgen op het secretariaat. Je staat ook op onze website www.vksadvocaten.nl. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

**LAW
LINK**
LLP
The Global Law Group
www.lawlink.nu

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake:

en kind en
 wonende te
 gemachtigde: mr P.C.M. van Schijndel

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
 te 's-Gravenhage,
 gemachtigde:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 JAN 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Geven eerbiedig te kennen:

Mevrouw , hierna te noemen appellante, geboren op
 , van Russische nationaliteit, wonende : aan het adres , te
 dezer zake handelende voor zichzelf en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon
 geboren op , van Russische nationaliteit, wonende te
 aan het adres en
 de heer hierna te noemen appellant , geboren op
 van Russische nationaliteit, wonende te : aan het adres
 gezamenlijk aangeduid als appellanten,
 allen te dezer zake woonplaats kiezende te (2585 JT) 's-Gravenhage aan het adres Duinweg 9 ten
 kantore van de advocaat mr P.C.M. van Schijndel, die ten deze voor appellanten occupeert en die
 hierbij verklaart, door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens hen het
 onderhavige hoger-beroepschrift in te dienen.

Dat appellanten in hoger beroep komen van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
 nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 28 december 2009 (op pagina 1 van de uitspraak staat vermeld
 dat de uitspraak is gedaan op 1 december 2009, aangenomen wordt dat dit onjuist is, en op de
 laatste pagina van de uitspraak staat vermeld dat de uitspraak is gedaan op 28 december 2009,
 aangenomen wordt dat dit juist is), hetwelk werd verzonden op 29 december 2009, in welke zaak
 de rechtbank het beroep van appellanten ongegrond heeft verklaard.

Dat appellanten een afschrift van genoemde uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
 nevenzittingsplaats Haarlem, hechten aan het onderhavige hoger beroepschrift (bijlage 1).

Dat appellanten de navolgende grieven wensen aan te voeren tegen de voormelde uitspraak
 van de rechtbank:

Inleiding.

1. Appellanten hebben geen verblijfsvergunning verleend gekregen op grond van WBV
 2007/11 (de RANOV). Redengevend is dat zij op 23 juli 2006 asiel hebben verzocht in België, zij om
 die reden niet hebben aangetoond dat zij sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland hebben
 verbleven en zij mitsdien niet voldoen aan de voorwaarden om een verblijfsvergunning te
 verkrijgen op grond van WBV 2007/11.

Appellanten hebben betoogd dat de Staatssecretaris het verblijf en de asielaanvraag in België ten
 onrechte tegenwerpt.

Appellanten hebben zich kort gezegd op het standpunt gesteld dat zij nimmer de intentie hebben gehad zich te vestigen buiten Nederland, en dat het feit dat zij in België zijn geweest en een asielerzoek in België hebben ingediend niet betekent dat zij zich hebben willen vestigen in België. Bij brief van 5 mei 2008 werd uitgebreid uiteengezet dat en waarom het verblijf en de asielaanvraag in België niet in de weg behoort te staan aan inwilliging van het verzoek om een verblijfsvergunning op grond van WBV 2007/11. Kortheldshalve wordt naar de inhoud van die brief verwezen.

Verder hebben appellanten gepersisterd bij hun stelling dat het (wsl. een medewerker van) de Staatssecretaris is geweest, die kort gezegd op 21 juli 2006 appellanten te kennen gaf dat zij asiel moesten verzoeken in België, en dat zij om die reden zijn afgereisd naar België om aldaar een asielerzoek in te dienen, en dat zij zelfs in het bezit werden gesteld van treinkaartjes, opdat zij de grens met België zouden kunnen bereiken.

Onder deze omstandigheid/omstandigheden is het naar inzicht van appellanten ten onrechte dat de Staatssecretaris het verblijf en de asielaanvraag in België tegenwerpt.

In de pleitnotities werd het volgende gesteld:

"4. Voor zover de Staatssecretaris het verblijf en de asielaanvraag in België in principe tegen had kunnen werpen, is de Staatssecretaris ten onrechte niet, met inachtneming van art. 4:84 Awb, van het beleid afgeweken. De individuele feiten en omstandigheden rechtvaardigen in elk geval de afwijking van het beleid op het punt van het ononderbroken verblijf in Nederland sinds 1 april 2001.

Niet valt in te zien, zeker niet zonder nadere motivering, waarom de individuele feiten en omstandigheden waarop eisers hebben gewezen (zie bij voorbeeld de brieven van de William Schrikker Jeugdreclassering, Nidos, SBO Merlijn), géén afwijking van het beleid zou kunnen rechtvaardigen, in die zin dat het verblijf in België en het aldaar ingediende asielerzoek niet wordt tegengeworpen.

In de bestreden beschikking is geen overweging terug te vinden met betrekking tot de bijzondere / schrijvende omstandigheden van deze zaak. Zulks terwijl daar wel op is gewezen (zie onder meer de gronden van het beroep d.d. 30 juli 2008 en meer in het bijzonder de bijlagen bij de gronden van dat beroep (onder meer de voornoemde brieven van de William Schrikker Jeugdreclassering, Nidos, SBO Merlijn).

5. Bij schrijven van 2 oktober 2009 heb ik aangegeven dat de heer veroordeeld tot
een gevangenisstraf voor de duur van twee jaar wegens (zeer verstrekkend) huiselijk geweld.

Hetgeen zich binnen het gezin heeft afgespeeld zijn individuele feiten en omstandigheden die maken dat afwijking van het beleid gerechtvaardigd zou zijn."

Grief 1.

2. De rechtbank heeft artikel 3:46 Awb en artikel 4:84 Awb geschonden door als volgt te overwegen:

"2.10 Ten aanzien van de in het kader van artikel 4:84 Awb aangevoerde omstandigheid dat hen het verblijf en het gedane asielerzoek in België niet mag worden tegengeworpen nu zij op advies van de IND aldus hebben gehandeld, overweegt de rechtbank het volgende. Eisers stelling dat zij niet de intentie hadden zich in België te vestigen nu zij op advies van de IND handelden, is niet met objectieve gegevens onderbouwd. Het feit dat eisers naar België zijn afgereisd en aldaar op 23 juli 2006 een asielerzoek hebben ingediend laat geen ruimte voor een ander oordeel dan dat zij de intentie hadden om Nederland definitief te verlaten, hetgeen door verweerder bij de beoordeling in procedures als de onderhavige placht te worden tegengeworpen. Ook wanneer zou moeten worden aangenomen dat de intentie om zich in België te vestigen er aan de zijde van eisers niet zou zijn, acht de rechtbank het niet onredelijk dat de consequenties van het indienen van een asielaanvraag in een andere lidstaat in beginsel voor rekening en risico komt van degene die de aanvraag indient."

De rechtbank miskent dat uit de gang van zaken rond de melding bij het aanmeldcentrum van de IND in Ter Apel juist volgt dat appellanten niet de intentie hebben gehad om zich buiten Nederland te vestigen.

Toelichting op grief 1.

3. Ingevolge Wbv 2007/11 wordt een vergunning gegeven aan de vreemdeling wiens eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds vóór 1 april 2001 bij de IND of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag, en die sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland heeft verbleven; en die, voor zover toepasselijk, vooraf schriftelijk heeft aangegeven dat hij zijn lopende procedures onvoorwaardelijk intrekt bij verblijfsaanvaarding op grond van de regeling.

In de brief d.d. 27 juni 2008 van de Staatssecretaris van Justitie (bijlage 2) geeft de Staatssecretaris van Justitie een uitleg over de toepassing van het criterium 'onafgebroken verblijf'.

Kennelijk speelt de vraag een rol of een vreemdeling de intentie had om zich in het buitenland te vestigen.

De rechtbank miskent dat uit de gang van zaken rond de melding bij het aanmeldcentrum van de IND in Ter Apel juist volgt dat appellanten niet de intentie hebben gehad om zich buiten Nederland te vestigen.

Zouden namelijk appellanten de intentie hebben gehad om zich buiten Nederland te vestigen, dan zouden zij niet naar het aanmeldcentrum van de IND in Ter Apel zijn gegaan. Appellante heeft ter zitting van de rechtbank expliciet gezegd dat zij nadat de gang naar Ter Apel niets opleverde juist naar België zijn gegaan om via België weer in de opvang terecht te kunnen komen in Nederland. Zij wist dat zij direct geclaimd zou worden bij aankomst in België.

Grief 2.

4. De rechtbank heeft artikel 3:46 Awb, artikel 4:84 Awb en artikel 8:72 Awb geschonden en is buiten de grenzen van het geschil getreden door als volgt te overwegen:

2.12 Ten aanzien van het beroep op schrijvende omstandigheden overweegt de rechtbank als volgt. Nu verweerder in het bestreden besluit niet (gemotiveerd) is ingegaan op de door eisers in bezwaar overgelegde brieven van de William Schrikker Jeugdreclassering, Nidos en SBO Merlijn, zal de rechtbank het beroep wegens een motiveringsgebrek gegrond verklaren. Het bestreden besluit zal om die reden worden vernietigd. De rechtbank ziet echter aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit, ex artikel 8:72, derde lid, van de Awb, geheel in stand te laten.

2.13 De rechtbank overweegt daartoe dat de pardonregeling is opgesteld voor een specifieke groep personen die voldoet aan de daarin opgenomen voorwaarden. Zoals hierboven is overwogen voldoen eisers niet aan de voorwaarde, zoals die in het beleid is opgenomen ten aanzien van het ononderbroken verblijf.

2.14 Ingevolge artikel 4:84 Awb dient een bestuursorgaan te handelen overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met die regel te stellen doelen. In de toelichting wordt daarover opgemerkt dat de rechtszekerheid is gediend met het toepassen van die beleidsregel en afwijking al snel in strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

2.15 Door eisers wordt gevraagd om af te wijken van het onderhavige specifieke beleid en in het bijzonder van de voorwaarde van het ononderbroken verblijf. Ter onderbouwing van een dergelijk verzoek dienen naar het oordeel van de rechtbank omstandigheden te worden aangevoerd op grond waarvan die voorwaarde niet (langer) zou mogen worden tegengeworpen.

2.16 De rechtbank is van oordeel dat de door eisers aangevoerde omstandigheden niet de reden zijn geweest waarom eisers destijds Nederland hebben verlaten en waarom thans niet wordt voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van de

Regeling. Gelet hierop is er voor verweerder geen reden om van het beleid af te wijken, zoals verweerder ook heeft gesteld in het verweerschrift.

2.17 Verweerder heeft in het aangevoerde dan ook geen grond hoeven vinden om eisers in weerwil van het gevoerde beleid met toepassing van artikel 4:84 Awb in het bezit van een verblijfsvergunning te stellen."

Deze grief valt uiteen in twee klachten, namelijk de klacht dat de rechtbank buiten de grenzen van het geschil is getreden en de klacht dat de rechtbank een onjuiste, namelijk te beperkte uitleg heeft gegeven van artikel 4:84 Awb.

Toelichting op grief 2.

5. Met juistheid heeft de rechtbank vastgesteld dat de Staatssecretaris van Justitie in het bestreden besluit niet (gemotiveerd) is ingegaan op de door appellanten in bezwaar overgelegde brieven van de William Schrikker Jeugdreclassering, Nidos en SBO Merlijn. De rechtbank heeft dan ook terecht het beroep wegens een motiveringsgebrek gegrond verklaard en het bestreden besluit om die reden vernietigd.

De rechtbank heeft zich vervolgens ten onrechte een mening gevormd over de vraag of de inhoud van de bedoelde brieven (onder toepassing van art. 4:84 Awb) kunnen afdoen aan het bestreden besluit. Dat stond de rechtbank niet vrij, nu de vraag of de inhoud van de bedoelde brieven aanleiding tot toepassing van art. 4:84 Awb geeft aan de Staatssecretaris van Justitie toekomt en niet aan de rechtbank.

Daarnaast heeft de rechtbank een onjuiste, namelijk te beperkte uitleg gegeven aan artikel 4:84 Awb.

Zie in dat verband de uitspraak van de rechtbank Zwolle d.d. 2 oktober 2009, Awb 08/26909, LJN BK0214:

"2.5 Verweerder heeft verder in het bestreden besluit en ter zitting gesteld dat het bepaalde in artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb) enkel ziet op de situatie dat een vreemdeling vanwege een bijzondere omstandigheid niet voldoet aan (één) van de voorwaarden als genoemd in het WBV 2007/11. Hiervan is geen sprake nu de door eiser aangevoerde omstandigheden niet de reden zijn waarom hij niet aan de in de WBV 2007/11 genoemde voorwaarden voldoet. Eisers medische situatie is dan ook geen reden om toepassing te geven aan artikel 4:84 Awb"

en

"2.7 Artikel 4:84 Awb bepaalt dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Van bijzondere omstandigheden kan slechts sprake zijn indien het gaat om omstandigheden die niet reeds in het beleid zijn verdisconteerd en waarin strikte navolging van de beleidsregel zou leiden tot een uitkomst die niet geacht wordt te kunnen zijn beoogd door de wetgever. In het licht van dit uitgangspunt heeft verweerder kunnen stellen dat het lange verblijf van eisers hier ten lande geen bijzondere omstandigheid is, nu lang verblijf een van de elementen is die ten grondslag liggen aan WBV 2007/11. De rechtbank volgt echter niet de redenering van verweerder dat, nu reeds sprake is van een bijzondere regeling, artikel 4:84 Awb opgevat dient te worden zoals door verweerder weergegeven onder rechtsoverweging 2.5. Naar het oordeel van de rechtbank is dit een te beperkte weergave van artikel 4:84 Awb, die niet volgt uit de tekst van dit artikel. Verweerder dient immers alle bijzondere omstandigheden bij de beoordeling van artikel 4:84 Awb te betrekken, voor zover deze niet reeds zijn verdisconteerd in het beleid, en niet slechts die bijzondere omstandigheden die zien op de reden van het niet doen van een aanbod. Dat in eisers geval volgens WBV 2007/11 sprake is van een contra-indicatie doet daar niet aan af. Verweerder heeft dan ook niet zonder meer voorbij kunnen gaan aan de door eiser aangedragen bijzondere omstandigheden en derhalve het besluit onvoldoende gemotiveerd."

Zie tevens de uitspraak van de rechtbank Zwolle d.d. 17 juli 2009, Awb 09/11383, LJN BJ3146.

Ook in T&C Algemene Wet Bestuursrecht, Deventer 2009, pagina 264 t/m 286, kan geen steun worden gevonden voor de beperkte uitleg zoals de rechtbank die voorstaat.

Grief 3.

6. De rechtbank heeft de artikelen 7:2 en 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 3:46 Awb geschonden door als volgt te overwegen:

"2.18 Met betrekking tot eisers beroepsgrond dat zij ten onrechte niet op hun bezwaar zijn gehoord, overweegt de rechtbank ten slotte als volgt. De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met hetgeen eisers in eerste instantie hebben aangevoerd van oordeel dat verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat deswege van het horen van eisers kon worden afgezien. Deze beroepsgrond faalt daarom."

De rechtbank heeft miskend dat de Staatssecretaris van Justitie in elk geval onvoldoende heeft gemotiveerd waarom kon worden afgezien van het horen in bezwaar.

Toelichting op grief 3.

7. Appellanten werden ten onrechte niet in bezwaar gehoord.

Ingevolge artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) stelt een bestuursorgaan, voordat het op bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge artikel 7:3 van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien:

- a. het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is,
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is,
- c. de belanghebbenden hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord, of
- d. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

De Staatssecretaris heeft het bezwaar kennelijk ongegrond geacht.

Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de artikelen 7:2 en 7:3 van de Awb vormt de hoorplicht een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftprocedure. De rechtbank en Staatssecretaris hebben miskend dat hetgeen appellanten naar voren hebben gebracht niet de conclusie rechtvaardigde dat hun bezwaar op voorhand evident ongegrond was en dat geen twijfel over die conclusie mogelijk was.

Voor het horen in bezwaar bestond zeker aanleiding. In elk geval in verband met de vraag of met inachtneming van art. 4:84 Awb op basis van individuele feiten en omstandigheden van het beleid kan / moet worden afgeweken.

Dat het besluit van de Staatssecretaris van Justitie op het punt van het horen in bezwaar reeds onvoldoende gemotiveerd was, volgt reeds uit het feit dat niet alle feiten en omstandigheden (namelijk de overgelegde brieven) niet in de besluitvorming zijn betrokken.

Conclusie:

8. Appellanten concluderen tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het beroep tegen de voornoemde beschikking op bezwaar van de Staatssecretaris van Justitie.

~~'s-Gravenhage, 25 januari 2010~~

F.C.M. van Schindel,
gemachtigde